**Republica Moldova**
**Judecătoria Ungheni**

**Dosarul nr. 2-2049/2025**
**Nr. PIGD 2-25113578-51-2-08082025**

**HOTĂRÂRE**
**ÎN NUMELE LEGII**
**24 februarie 2026**

**Completul instanței de judecată, în componență:**
**Președintele ședinței, Judecător** Mariana Stratan
**Grefier** Crina Neamțu
A examinat în ședință publică, în procedură generală, cererea de chemare în judecată depusă de
**Reclamantul** Aneta Roșca, (IDNP *****)
**Împotriva**
**Pârâtului** Igor Roșca (IDNP *****)
**Obiectul litigiului** decăderea din drepturile părintești și încasarea cheltuielilor de judecată

**Partea descriptivă a Hotărârii**

**1. Poziția expusă în acțiunea reclamantului**

Reclamanta Roșca Aneta a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului Roșca Igor, solicitând decăderea acestuia din drepturile părintești față de copiii minori Roșca *****, a.n. *****, și Roșca *****, a.n. *****.

În motivarea acțiunii, reclamanta invocă următoarele circumstanțe de fapt și de drept.

Prin Hotărârea Judecătoriei Ungheni nr. 2-858/2018 din 25.04.2019 a fost desfăcută căsătoria dintre reclamantă și pârât, prin aceeași hotărâre fiind stabilit domiciliul ambilor copii minori cu reclamanta. Reclamanta afirmă că, atât pe parcursul căsătoriei, cât și ulterior divorțului, pârâtul a aplicat în mod repetat violență fizică și psihică atât față de ea, cât și față de alți membri ai familiei, inclusiv în prezența copiilor minori, consumând totodată abuziv alcool.

Reclamanta susține că pârâtul nu a manifestat și nu manifestă niciun interes față de copiii minori, nu contribuie la creșterea și educarea acestora și nu și-a îndeplinit niciodată obligațiile părintești, toate responsabilitățile revenind exclusiv reclamantei. În opinia reclamantei, pârâtul întreprinde în mod activ acțiuni care periclitează dezvoltarea normală a copiilor, inclusiv prin refuzul nejustificat de a-și da acordul necesar perfectării actelor românești ale minorilor, împiedicând astfel dobândirea acestora.

Reclamanta mai invocă faptul că, deși pârâtul nu este tatăl biologic al minorului Roșca ***** și a insistat el însuși să fie înscris în certificatul de naștere al acestuia în calitate de tată, nu a manifestat față de copil decât dispreț, aplicând asupra lui violență fizică și psihică. În susținerea acestei afirmații, reclamanta se referă la raportul de expertiză psihologică nr. 67 din 12.06.2025, din care reiese că minorul Roșca ***** a relatat expertului că tatăl său îl agresa fizic, lovind-ul cu palma peste cap, spate și alte părți ale corpului, uneori cu obiecte aflate la îndemână.

Reclamanta invocă totodată concluziile expertizei psihologice efectuate asupra ambilor minori, prin care s-a stabilit că: minorii prezintă atașament sigur și semnificativ sporit față de mamă și lipsă totală de atașament față de tatăl lor; nu manifestă cunoștințe clare despre familia extinsă pe linie paternă; atitudinea lor față de pârât este marcată de distanțare emoțională și percepție negativă față de figura paternă; iar echilibrul lor psihic și emoțional nu va fi afectat în cazul decăderii pârâtului din drepturile părintești și al întreruperii definitive a oricărei relaționări cu acesta.

Reclamanta consideră că în cauză sunt întrunite temeiurile prevăzute de art. 67 lit. a), d) și h) din Codul Familiei pentru decăderea pârâtului din drepturile părintești, acesta eschivând-se sistematic de la exercitarea obligațiilor părintești, comportând-u-se cu cruzime față de copii prin aplicarea violenței fizice și psihice, iar menținerea statutului său formal de părinte acționând în detrimentul

interesului superior al minorilor. Reclamanta apreciază că decăderea din drepturile părintești nu reprezintă în speță o sancțiune propriu-zisă, întrucât pârâtul manifestă indiferență totală față de copii și nu se comportă în niciun fel ca un părinte.

În drept, reclamanta invocă prevederile art. 9, 18 din Convenția ONU privind drepturile copilului; art. 8 alin. (4) din Legea nr. 370/2023 privind drepturile copilului; art. 51, 53, 58, 60, 62, 67 lit. a), d), h) și 68 din Codul Familiei; art. 6 și 8 din CEDO, precum și jurisprudența relevantă a Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului. Reclamanta consideră că respingerea acțiunii ar echivala cu o încălcare a drepturilor fundamentale ale sale și ale copiilor minori, garantate de CEDO, transformând aceste drepturi din unele practice și efective în unele teoretice și iluzorii, contrar jurisprudenței constante a CtEDO.

Reclamanta solicită admiterea acțiunii, decăderea pârâtului Roșca Igor din drepturile părintești față de minorii Roșca ***** și Roșca *****, precum și încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 29.130 lei, a cheltuielilor pentru serviciile ASP în sumă de 180 lei și a taxei de stat în sumă de 250 lei, urmând ca dovada cheltuielilor suplimentare să fie prezentată până la finalizarea examinării pricinii în fond.

**2. Poziția părților expusă în ședința de judecată**

**2.1. Explicațiile reprezentantului reclamantului, avocatul Daniela Botezatu**: a susținut integral cererea de chemare în judecată și a solicitat decăderea din drepturile părintești a pârâtului Igor Roșca în privința copiilor minori ***** Roșca și ***** Roșca. Menționează că solicitarea nu este determinată de dorința de a întocmi acte românești, ci de faptul că pârâtul este complet absent din viața copiilor. Igor Roșca nu participă la creșterea și educarea copiilor, nu menține legătura cu aceștia și nu comunică nici cu copiii, nici cu reclamanta de mai mulți ani. De asemenea, între părți nu există o hotărâre judecătorească sau un acord privind întreținerea copiilor, iar lipsa de implicare a pârâtului face imposibilă soluționarea unor aspecte legate de situația copiilor.

**2.2**. **Reclamantul Aneta Roșca**, în ședința de judecată nu a fost prezentă, interesele au fost reprezentate de avocat.

**2.3**. **Pârâtul Igor Roșca** în ședința de judecată nu s-a prezentat, s-a dispus citarea publică a acestuia.

**2.4**. **Reprezentantul STAS Nisporeni,** în ședința de judecată nu s-a prezentat, a solicitat examinarea în lipsă.

**2.5**. **Copilul minor ***** Roșca** fiind audiat în ședința de judecată în prezența pedagogului Violeta Procopciuc a comunicat următoarele. Se numește Roșca *****, are vârsta de 13 ani. Nu cunoaște pentru ce a fost invitat în ședința de judecată. Locuiește la moment cu bunica pe linia maternă Ecaterina Ciochină. Relația cu mama este bună. Cu tata nu vorbește, ultima dată au comunicat vreo 3-4 ani în urmă. Este în clasa a 6. O iubește mult pe mama, comunică regulat cu ea. Nu cunoaște dacă mama are un partener. Pe tata nu-l ține minte. Ultima dat când a vorbit cu el era beat. Din câte ține mine acesta consuma băuturi alcoolice, o bătea pe mama și chiar pe ei, din motive diferite. Amintiri plăcute nu are. Nici poze nu are. La ziua de naștere nu-l telefonează. Bani de la tata nu primește. Este supărat pe tata deoarece nu are grijă de ei. Și-ar dori ca tatăl să aibă grijă de ei, să-i iubească. În familie nu discută despre tata. Decăderea înseamnă nu mai face parte din familie. Beneficiul ar fi că vor putea pleca la mama în Italia. Nu cunoaște nimic despre tatăl său. Nici el nu-i caută. Cunoaște buneii de pe tată. A fost la ei, cu doi în urmă. A fost cu o rudă, sora și bunica la ei. Au discutat cu ei, a simțit dragoste din partea lor. Dar aceștia nu-i mai caută, nu-i sună. Iar spune tatălui că este un „rău”. Nu cunoaște părerea surorii despre acest subiect. În Italia ar dori să plece cu domiciliu. Mama are spațiu unde să-i ducă. Dacă tatăl ar da acordul ca ei să plece în Italia, tot ar dori decăderea. Mama le permite să discute cu tatăl. Dacă tata ar veni să-și ceară scuze nu ar discute cu el. Cu tatăl a locuit 4 ani. Nu este tatăl biologic, dar î-i spunea „tată”. Nu simțea căldură din partea lui, nu i-a spus că-l iubește. Pe sora nu a bătut-o, doar pe el. El în fiecare zi pleca de acasă, când revenea

era în stare de ebrietate și începea scandalurile. La matinee nu venea la școală, doar mama. Cu bunica are o relație frumoasă, se ocupă de ei.

**2.6**. **Copilul minor ***** Roșca** fiind audiată în ședința de judecată în prezența pedagogului Violeta Procopciuc a comunicat următoarele. Se numește ***** și are 8 ani. Este în clasa 2. A uitat cum se numește școala. A venit la Ungheni la bunica și *****. Nu cunoaște de ce a venit. Nu-l cunoaște pe Igor Roșca. Nu a citit actele în care el este indicat ca „tată". Nu cunoaște cine e tatăl și nici nu s-a interesat. A vorbit cu tatăl la telefon, dar a fost demult. Acesta i-a spus că-i va trimite un pachet cu dulciuri dar nu i-a trimis. Crede că nu a dorit. Nu ține minte cum era el când locuiau împreună. Mama nu i-a povestit nimic. El nu venea acasă, era plecat peste hotare. Nu i-a trimis bani, dar ar fi dorit. Nu are telefon, nu-l caută pe tatăl. Mama este plecată în Italia, face bani. Vorbește cu mama în fiecare zi. Dorește să plece în Italia la mama. Cu bunica se împacă bine, are grijă de ea. Nu dorește ca tatăl să vină la ei. Ea e supărată pe el din motiv că nu trimis pachetul cu dulciuri. Cu tatăl a vorbit o singură dată. Ei l-au sunat pe tata. Nu ține minte ce au discutat. El a invitat-o la el la domiciliul. Însă mama s-a certat cu el, din motiv că nu le-a permis să meargă la tata. Nu o cunoaște pe bunica din partea tatei. Tatăl a invitat-o doar pe ea. Mama nu-i permite să discute cu tata, ea nici nu dorește. Nu î-i este dor de tata. Nu cunoaște ce este „decăderea". Tatăl era tânăr, nu cunoaște dacă era beat, nu știe dacă era bătăuș. El nu l-a bătut pe *****. Ar o dorință să mai aibă o soră. Mama are un iubit pe nume Andreea, este italian. Vorbește cu el la telefon. A vorbit cu el puțin în italiană. Mama l-e trimite colete, bani.

**2.7**. **Pedagogul Violeta Procopciuc,** prezentă în ședința de judecată a relatat cele explicate de copii în ședința de judecată. S-a realizat audierea copiilor minori ***** Roșca și ***** Roșca.

***** Roșca are vârsta de 13 ani, este un copil tipic, înțelege întrebarea, relativ cunoștea pentru ce a fost invitat. A relatat că locuiește cu bunica, relațiile sun bune. Relațiile cu mama la fel sunt pozitive. Discută cu mama zilnic. Cu tata a discutat cu 3-4 ani în urmă. Amintirile despre tata sunt: că era consumator de alcool, care se certa. Ultimul apel la telefon cu tata, la relatat că tatăl era în stare de ebrietate, s-au certat. Acesta se certa cu mama. Mai aplica violența fizică atât asupra mamei cât și asupra lui. Mai puțin sau deloc asupra surorii. Despre buneii tatălui copilul a relatat că cu ceva timp a fost planificată o vizită, în care au avut o comunicare, au stat 2-3 ore. A fost o întâlnire liniștită. Dar aceste întâlniri nu au mai continuat. Per general copilul are o supărare față de tatăl, deoarece „nu are beneficii să fie tată, este un om rău". Cunoaște că acesta nu este tatăl biologic. Nu ține minte ca tatăl să-i fi spus vreo dată că-l iubește. Indiferent dacă tată dă acordul ca el să plece în Italia sau nu, până la urmă dorește să fie decăzut din drepturile părintești. Dacă ar alege de la 1-10 cât de mult își dorește să fie tatăl lipsit de drepturi, copilul relatează că și-ar dori 10. Dacă Igor Roșca s-ar întoarce acasă, și-ar cere scuze, ar dori să repare relația, nu i-a fi dat nici o șansă. Amintirile legate de tatăl, sunt că el pleca de acasă pe toată ziua, venea deseori beat și mereu erau certuri în familie. Este un subiect trist pentru copil. Copilul relatând toate acestea și fața și mimica corespundeau cu cele relatate, deloc zâmbet, răspunsuri monotone, triste.

***** Roșca are vârsta de 8 ani. Este pozitivă, înțelege mesajul, dar mai puțin. Nu înțelege ce înseamnă a fi decăzut din drepturile părintești. Își aduce aminte de un apel telefonic de la tata, că acesta iar fi promis un pachet cu dulciuri, lucru care nu s-a întâmplat. Ea este supărat din acest motiv. Vrea să meargă în Italia mama sa, discută zilnic cu ea. A relatat că mama are un iubit pe nume Andreea, este italian. Își dorește o surioară. Copilul își îndreaptă traseul ca familie spre acest cuplu. Despre tatăl comunică că nu-l cunoaște, nu și-l aduce aminte. Cu mama are relații bune și cu bunica pe linie maternă la fel. Bunicii pe linie paternă nu-i cunoaște și nu dorește o relație cu ei.

**2.7**. **Martorul Ecaterina Ciochină** fiind audiată în ședința de judecată a declarat următoarele. Este mama Anetei Roșca. Cu fiica se află în relații bune. Ea se află la muncă în Italia. Pe Igor Roșca î-l cunoaște Acesta este în Rusia. Ea locuiește în sat. Boldurești r-l Nisporeni. Cât ei locuiau împreună locuiau la ea. Când Igor Roșca consuma băuturi alcoolice era foarte agresiv. Dar consuma

des în fiecare săptămână. Cu vreo 7-8 ani în urmă fiind în stare de ebrietate i-a spus lui ***** că-l lovească. Acesta fiind mic de 3 ani l-a lovit cu palma. Atunci Igor Roșca a început să-l lovească, spunându-i „de ce dai în tata”. I-a luat apărarea copilului și atunci el a început să o numească cu cuvinte urâte, a luat un scaun a lovit peste corp. Pe Aneta foarte des o bătea, o apuca de păr și o târâia prin casă. A fost martor deseori la aceste scene. A chemat poliția de mai multe. Pe ***** la fel î-l apuca de păr și î-i smulgea părul din cap. A întrebat-o pe Aneta de ce pe porțiuni ***** nu are păr în cap, dar ea mai ascundea. ***** avea 9 luni când a plecat Igor Roșca. El nu contribuie cu bani. Legăturile nu copiii nu s-au păstrat. Odată a sunat fata și i-a spus că-i va trimite un pachet cu dulciuri și nu i-a mai trimis. Legăturile s-au pierdut și ei nu mai discută. A discutat cu el și acesta a întrebat ce mai fac. El a sunat prin fiul ei și a vorbit cu *****. Cu părinții lui nu are legături. Copiii cunosc bunicii, au fost la ei cu vreo 4 ani în urmă. Nu țin legătura ei. Fără careva motive Igor Roșca se certa cu familia. Copiii niciodată nu spus că doresc că comunice cu tatăl. Ea î-i permite să discute, dar el nu are intenția de a discuta. Fiica a mai discutat cu el odată să-i permită să facă actele pentru copii, însă el a comunicat că nu poate reveni în Moldova, că i-au expirat actele. Pe rețele nu poate fi găsit s-a șters de peste tot. Ea are grijă de copii la moment. Tatăl nu întreține copiii și nici nu au nici o legătură. Tatăl i-a propus Izabelei să locuiască cu el în Moscova. Au vorbit atunci pe apel video. Consideră că el nici nu o cunoaște pe fată. Igor Roșca este din Orhei. Lipsa lui din familie este un plus pentru copii. E mai bine că a plecat din familie, deoarece era foarte agresiv.

**Partea motivată a Hotărârii**

**<u>3</u>. Legislația pertinentă și aprecierea instanței:**

Art. 130 alin. (1) din Cod de procedură civilă*, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM, *la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.*

În conformitate cu prevederile art. 239 Cod de procedură civilă al RM*, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată*.

**<u>4</u>. Referitor la cerința cu privire la decăderea din drepturile părintești a pârâtului Igor Roșca**

Potrivit art. 4 din Legea nr. 140 din data de 14.06.2013, *protecția copilului se realizează conform următoarelor principii: a)asigurarea şi promovarea cu prioritate a interesului superior al copilului; b)respectarea priorității privind creșterea și educarea copilului în familie; c)dreptul prioritar al părinților de a-și educa copiii conform propriilor convingeri și responsabilitatea primară a părinților pentru creșterea, educarea și protecția copiilor lor; d)obligația statului de a asigura familiei asistența necesară pentru creșterea și educarea copiilor; e)egalitatea șanselor și nediscriminarea; f)cooperarea intersectorială și intervenția multidisciplinară; g)asistența individualizată a fiecărui copil; h)respectarea demnității copilului; i)asigurarea participării copilului la luarea deciziilor care îl privesc, ținând cont de vârsta și de gradul său de maturitate; j)asigurarea continuității în creșterea și educarea copilului, ținând cont de identitatea sa etnică, religioasă, culturală și lingvistică, în cazul luării unei măsuri de protecție; k)celeritate în luarea*

*oricărei decizii cu privire la copil; l)responsabilitatea autorităților pentru asigurarea protecției împotriva violenței, neglijării și exploatării copilului.*

În sensul acțiunii intentate, instanța de judecată relevă că criteriul de bază în toate litigiile de familie în care sunt implicați copii minori îl reprezintă principiul asigurării și promovării cu prioritate a interesului superior al copilului, soluționarea cauzei în strictă conformitate cu normele legale și în termen rezonabil constituind în sine o garanție de protecție a interesului superior al copilului, precum și a familiei.

În ședința de judecată s-a stabilit că Roșca Aneta și Roșca Igor au doi copii minori comuni: Roșca *****, a.n. *****, fapt confirmat prin certificatul de naștere seria NA-VI nr. 2404091, act de naștere nr. 32 din 14.11.2012, eliberat la 09.04.2016, și Roșca *****, a.n. *****, fapt confirmat prin certificatul de naștere seria NA-VI nr. 2630081, act de naștere nr. 46 din 22.04.2017 (f.d. 16, 17).

Potrivit dispozitivului Hotărârii Judecătoriei Ungheni nr. 2-858/2018 din 25.04.2019, căsătoria dintre Roșca Aneta și Roșca Igor a fost desfăcută, iar domiciliul copiilor minori Roșca ***** și Roșca ***** a fost stabilit cu mama, Roșca Aneta (f.d. 18). Instanța reține că hotărârea menționată nu conține dispoziții privind încasarea pensiei de întreținere în favoarea copiilor minori, iar reprezentantul reclamantei a confirmat în ședința de judecată că între părți nu există nici hotărâre judecătorească, nici acord privind întreținerea copiilor.

Potrivit Dispoziției nr. 01 din 22.01.2024 a primarului comunei Bolduresti, raionul Nisporeni, a fost instituită custodia asupra copiilor minori Roșca ***** și Roșca ***** în persoana bunicii materne Ciochină Ecaterina, conform acordului custodelui și al mamei copiilor, Roșca Aneta, în legătură cu plecarea acesteia peste hotare.

Potrivit informației nr. 02-2/7931 din 12.05.2025, eliberate de Agenția Servicii Publice, cet. Roșca Igor a fost înregistrat la domiciliu în Republica Moldova pe adresa satul Bolduresti, raionul Nisporeni, iar la data de 02.11.2019 a fost radiat din evidență la cererea proprietarului locuinței, acesta nefiind actualmente înregistrat la domiciliu ori la reședință temporară pe teritoriul Republicii Moldova (f.d. 37). Prin actul confirmativ nr. 109 din 17.09.2025, eliberat de Primăria Bolduresti, s-a atestat că pârâtul nu se află în teritoriu de o perioadă îndelungată, iar locul aflării acestuia nu este cunoscut. În aceste circumstanțe, instanța a dispus citarea publică a pârâtului în conformitate cu art. 108 din Codul de procedură civilă.

Potrivit anchetei sociale (evaluare inițială) din 16.09.2025, întocmite de comisia formată din secretarul Consiliului local Bolduresti și asistentul social comunitar, familia Ciochină–Roșca locuiește în satul Bolduresti, raionul Nisporeni, într-o casă la sol cu suprafața locativă de 70 m² din 100 m² suprafață totală, cu patru odăi, dotată cu obiecte de uz casnic și mobilierul necesar, conectată la rețeaua de gaze naturale, energie electrică, apă și internet, starea igienico-sanitară a locuinței corespunzând normelor sanitare. Venitul familiei este constituit din remitențe de peste hotare și pensia de urmaș în sumă de 3.176 lei. În componența familiei, reclamanta Roșca Aneta figurează cu statutul de persoană plecată peste hotare. Copiii sunt înmatriculați la IP Gimnaziul „Valeriu Bulicanu" din localitate, sunt îngrijiți și asigurați cu rechizite și cu toate cele necesare, bunica fiind apreciată drept atentă și responsabilă, iar mama comunicând zilnic cu copiii la telefon. Comisia a recomandat ca copiii să locuiască în continuare cu mama și bunica, iar la rubrica privind patologiile familiale, inclusiv abuzul de alcool, violența domestică, abuzul față de copii și neglijarea obligațiilor părintești, s-a consemnat că acestea nu au fost depistate în cadrul gospodăriei evaluate.

Potrivit Avizului-concluzie nr. 1071 din 19.09.2025, prezentat de Structura Teritorială de Asistență Socială Nisporeni în calitate de autoritate tutelară teritorială, părinții copiilor au divorțat la 25.04.2019 și la moment domiciliază separat, locul aflării pârâtului nefiind cunoscut. Analizând materialele anexate la dosar și acționând în interesul superior al copiilor, autoritatea tutelară a considerat oportună decăderea din drepturile părintești a lui Roșca Igor, întrucât acesta, prin

comportamentul său, se eschivează de la îndeplinirea obligațiilor de părinte față de copiii Roșca ***** și Roșca ***** (f.d. 45).

Potrivit raportului de expertiză extrajudiciară nr. 67 din 12.06.2025, întocmit de BIEJ „Bulgaru Ala" la solicitarea nr. 55 din 14.05.2025 a Ecaterinei Ciochină, în privința copiilor minori Roșca ***** și Roșca ***** s-a constatat că aceștia prezintă atașament sigur și semnificativ sporit față de mama lor, iar față de tatăl lor se constată lipsă de atașament; că minorii nu manifestă cunoștințe clare și concrete despre familia extinsă de pe linia paternă; că atitudinea acestora față de tatăl lor este marcată de distanțare emoțională și lipsă de atașament, manifestând o percepție negativă sau absentă față de figura paternă; și că echilibrul psihic și emoțional al minorilor nu ar fi afectat în cazul decăderii tatălui lor din drepturile părintești și al întreruperii definitive a oricărei relaționări cu acesta.

**5**. Instanța de judecată reține că, în temeiul art. 58 alin. (1) din Codul familiei, părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.

În conformitate cu art. 60 alin. (1) și (2) din Codul familiei, părinții au dreptul și sunt obligați să-și educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat, și poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală și spirituală a copiilor, având prioritate la educația lor față de oricare alte persoane.

Potrivit dispozițiilor art. 62 alin. (1), (2) și (4) din Codul familiei, drepturile părinților nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor, părinții nu pot prejudicia sănătatea fizică și psihică a copilului, metodele de educație alese de părinți vor exclude comportamentul abuziv, insultele și maltratările de orice fel, violența psihică și fizică, aplicarea pedepselor corporale, iar părinții poartă răspundere, în modul stabilit, pentru exercitarea drepturilor părintești în detrimentul intereselor copilului. Conform art. 74 alin. (1) din Codul familiei, părinții sunt obligați să-și întrețină copiii minori.

Instanța reține că standardele internaționale la care Republica Moldova este parte impun aceeași abordare. Potrivit art. 3 alin. (1) al Convenției cu privire la drepturile copilului, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 20 noiembrie 1989 și ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr. 408-XII din 12 decembrie 1990, în toate deciziile care îi privesc pe copii, luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de tribunale, autorități administrative ori organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate. Conform art. 18 din aceeași Convenție, ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea și dezvoltarea copilului, răspunderea revenind în primul rând părinților sau, după caz, reprezentanților legali, care trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Totodată, art. 9 din Convenție consacră regula potrivit căreia niciun copil nu poate fi separat de părinții săi împotriva voinței acestora, cu excepția situației în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare și în conformitate cu legile și procedurile aplicabile, că o astfel de separare este necesară în interesul superior al copilului, o asemenea decizie putând fi necesară în cazuri particulare, printre care atunci când părinții maltratează sau neglijează copilul. Din coroborarea acestor dispoziții rezultă că protecția dreptului la viață familială nu poate fi absolutizată cu consecința afectării interesului superior al copilului, acesta din urmă fiind criteriul determinant după care instanța se călăuzește la soluționarea cererii de decădere din drepturile părintești.

Conform art. 67 din Codul familiei, temeiurile de decădere din drepturile părintești sunt: a) eschivarea de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere; b) refuzul părintelui să ia copilul din maternitate sau dintr-o altă instituție curativă, educativă, dintr-o instituție de asistență socială sau alta similară; c) abuzul de drepturile părintești; d) părintele se comportă cu cruzime față de copil, aplicând violența fizică sau psihică, atentează la inviolabilitatea sexuală a copilului; e) părintele, prin comportare amorală, influențează negativ asupra copilului; f) părintele suferă de alcoolism cronic sau de narcomanie; g) săvârșirea infracțiunilor premeditate

contra vieții și sănătății copiilor sau a soțului; h) în alte cazuri când aceasta o cer interesele copilului. Fiecare dintre temeiurile prevăzute de art. 67 din Codul familiei constituie un temei independent pentru formularea cererii de decădere din drepturile părintești, ceea ce nu exclude posibilitatea înaintării acțiunii pe unul sau pe mai multe temeiuri.

Conform art. 68 alin. (1)–(3) din Codul familiei, decăderea din drepturile părintești are loc numai pe cale judecătorească, acțiunea putând fi pornită de celălalt părinte, tutorele copilului, autoritatea tutelară sau procurorul, criteriul de bază fiind principiul asigurării și promovării cu prioritate a interesului superior al copilului, iar cererea urmând a fi examinată cu participarea obligatorie a autorității tutelare locale/teritoriale. Instanța constată că această cerință a fost respectată, autoritatea tutelară teritorială Nisporeni fiind atrasă în proces și prezentând Avizul-concluzie nr. 1071 din 19.09.2025.

Instanța de judecată reține că decăderea din drepturile părintești reprezintă cea mai gravă măsură aplicată părintelui pentru exercitarea necorespunzătoare a drepturilor și obligațiilor părintești, motiv pentru care aceasta urmează a fi apreciată prin prisma principiului proporționalității, fiind admisibilă doar în situații care ating un nivel suficient de gravitate. Potrivit statuărilor Curții Constituționale din Hotărârea nr. 19 din 06.06.2017, dispozițiile art. 67 din Codul familiei nu se aplică în mod automat, ci numai în urma unei examinări din partea instanțelor judecătorești, pentru a stabili, în primul rând, dacă au fost săvârșite abateri grave de către părinte în privința persoanei copilului și, în al doilea rând, dacă aplicarea unei astfel de măsuri este în interesul superior al copilului. Ultimul criteriu este cel după care trebuie să se călăuzească autoritățile publice atunci când decid asupra decăderii din drepturile părintești, și nu starea, statutul sau condiția economică în care se află un părinte, decăderea apărând ca o măsură adecvată în împrejurările în care menținerea legăturilor de familie ar prejudicia dezvoltarea copilului.

În același sens, instanța reține jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia examinarea elementelor care servesc cel mai bine intereselor copilului este de o importanță fundamentală (Johansen c. Norvegiei), iar identificarea interesului superior al copilului presupune ca legăturile acestuia cu familia să fie păstrate, cu excepția cazurilor în care familia s-a dovedit extrem de nepotrivită, precum și ca copilul să se dezvolte într-un mediu sigur și liniștit (Gnahoré c. Franței; Maumousseau și Washington c. Franței).

Cu privire la valoarea probantă a raportului nr. 67 din 12.06.2025, instanța reține că acesta a fost întocmit extrajudiciar, la solicitarea bunicii materne a minorilor, fără participarea pârâtului, motiv pentru care nu poate fi apreciat în calitate de raport de expertiză judiciară în sensul art. 148–157 din Codul de procedură civilă, ci ca probă scrisă, supusă aprecierii în ansamblul celorlalte probe. Instanța reține totodată că concluzia formulată la punctul 4 al raportului, privind lipsa oricărui efect negativ al decăderii tatălui din drepturile părintești, atinge o chestiune ce ține de competența exclusivă a instanței de judecată, aceasta urmând a fi apreciată de instanță pe baza întregului probatoriu. Cu aceste rezerve, constatările raportului privind structura afectivă a minorilor se coroborează cu declarațiile nemijlocite ale copiilor, ale pedagogului și ale martorei, fiind reținute în această măsură.

Analizând probele administrate în cauză, instanța constată că pârâtul Roșca Igor este absent din viața copiilor săi minori, atât sub aspect afectiv, cât și material, pe o perioadă îndelungată.

Din declarațiile minorului Roșca *****, audiat în ședința de judecată în prezența pedagogului, rezultă că acesta nu a mai comunicat cu pârâtul de aproximativ trei-patru ani, nu primește sprijin material din partea acestuia, nu deține nici măcar fotografii ale tatălui său și nu își amintește niciun moment plăcut petrecut alături de acesta. Minorul a relatat că, în perioada în care locuiau împreună, pârâtul pleca de acasă pentru toată ziua, revenea în stare de ebrietate și provoca scandaluri, aplicând violență fizică asupra mamei sale și asupra lui, lovindu-l cu palma peste cap, spate și alte părți ale corpului, iar ultima convorbire telefonică cu pârâtul a avut loc în timp ce acesta se afla în stare de

ebrietate. Copilul a declarat că pârâtul nu îl contactează la ziua de naștere, nu îl caută și nu îi oferă sprijin, precizând în mod ferm că nu dorește reluarea relației și că susține decăderea acestuia din drepturile părintești, această poziție fiind menținută independent de eventualul acord al pârâtului privind perfectarea actelor.

Din declarațiile minorei Roșca *****, audiată în aceleași condiții, rezultă că aceasta nu îl cunoaște pe pârât ca figură paternă, nu își amintește perioada în care locuiau împreună și nu s-a interesat de identitatea tatălui său. Minora a relatat o singură convorbire telefonică purtată cu pârâtul cu mult timp în urmă, în cadrul căreia acesta i-a promis un colet cu dulciuri, promisiune care nu a fost onorată, aspect care a generat supărarea copilului. Aceasta nu menține legături cu pârâtul, nu dorește ca el să vină la ei, nu îi este dor de acesta și nu o cunoaște pe bunica din partea tatălui. Din declarațiile minorei rezultă existența unei legături afective puternice cu mama și cu bunica maternă, în lipsa oricărei relații emoționale cu pârâtul.

Instanța acordă relevanță și constatărilor pedagogului prezent la audiere, care a confirmat că minorul Roșca *****, deși un copil dezvoltat corespunzător vârstei, care înțelege întrebările adresate, a relatat împrejurările legate de tatăl său cu o expresivitate corespunzătoare conținutului relatat, fără niciun zâmbet, cu răspunsuri monotone și triste, subiectul fiind pentru copil unul dureros, iar dorința acestuia ca tatăl să fie decăzut din drepturile părintești a fost exprimată la intensitate maximă. În privința minorei Roșca *****, pedagogul a constatat că aceasta nu înțelege semnificația decăderii din drepturile părintești, nu îl cunoaște și nu își amintește tatăl, iar reprezentarea sa despre familie este orientată exclusiv către mamă și bunica maternă.

Din declarațiile martorei Ciochină Ecaterina, bunica maternă a minorilor, instanța reține că pârâtul consuma băuturi alcoolice cu regularitate săptămânală și că, în stare de ebrietate, manifesta un comportament deosebit de agresiv. Martora a relatat că a asistat în repetate rânduri la acte de violență exercitate de pârât asupra reclamantei, pe care o apuca de păr și o târa prin casă, precum și asupra minorului Roșca *****, pe care îl apuca de păr, smulgându-i părul din cap, aspect pe care l-a observat direct. Martora a declarat că a solicitat de mai multe ori intervenția organelor de poliție. De asemenea, martora a confirmat că, după separarea părților, survenită atunci când minora Roșca ***** avea vârsta de nouă luni, pârâtul nu a contribuit cu mijloace bănești la întreținerea copiilor, legăturile cu aceștia nu s-au păstrat, iar copiii nu au exprimat niciodată dorința de a comunica cu el, deși nu au fost împiedicați în acest sens.

Instanța constată că divergențele existente între declarațiile celor doi minori, minora Roșca ***** relatând că pârâtul nu l-a lovit pe fratele său, nu sunt de natură să afecteze concludența probatoriului, acestea explicându-se prin vârsta minorei, care avea nouă luni la data separării părinților și care nu păstrează amintiri proprii despre perioada conviețuirii. Pe acest aspect, instanța reține declarațiile minorului Roșca *****, care a relatat episoade concrete de violență, coroborate cu declarațiile martorei Ciochină Ecaterina, care a asistat nemijlocit la acestea, precum și cu cele consemnate în raportul nr. 67 din 12.06.2025.

În ceea ce privește situația actuală a copiilor, instanța constată că îngrijirea zilnică a acestora este asigurată de bunica maternă Ciochină Ecaterina, în temeiul Dispoziției nr. 01 din 22.01.2024 a primarului comunei Bolduești, reclamanta aflându-se la muncă peste hotare, de unde asigură întreținerea materială a copiilor prin remitențe și menține comunicarea zilnică cu aceștia. Instanța reține că această împrejurare nu diminuează în niciun fel constatările privind conduita pârâtului, temeiurile decăderii din drepturile părintești urmând a fi apreciate exclusiv prin raportare la comportamentul părintelui vizat de acțiune. Pe de altă parte, ancheta socială din 16.09.2025 atestă că mediul în care se dezvoltă minorii este stabil, adecvat și lipsit de riscuri, copiii fiind școlarizați, îngrijiți și asigurați cu cele necesare, ceea ce confirmă că întreruperea definitivă a legăturii cu pârâtul nu îi expune pe copii vreunei vulnerabilități suplimentare.

Din materialele cauzei nu rezultă că pârâtul și-ar fi executat, fie și parțial, obligațiile părintești ori obligația de întreținere, iar probe care să demonstreze contrariul nu au fost prezentate. Instanța reține că pârâtul nu s-a interesat de condițiile de trai ale copiilor, de starea lor de sănătate, de procesul lor educațional și de necesitățile acestora, manifestând o atitudine constantă de dezinteres față de soarta propriilor copii. Instanța reține totodată că, potrivit informației Agenției Servicii Publice și actului confirmativ al Primăriei Bolduresti, pârâtul a părăsit teritoriul Republicii Moldova, fiind radiat din evidența domiciliului încă la 02.11.2019, iar locul aflării sale nu este cunoscut nici autorităților locale, nici membrilor familiei, ceea ce confirmă caracterul deliberat și de durată al retragerii acestuia din viața copiilor.

Cât privește împrejurarea că pârâtul nu este tatăl biologic al minorului Roșca *****, instanța constată că aceasta este lipsită de relevanță juridică în prezenta cauză, întrucât paternitatea pârâtului este stabilită prin actul de naștere nr. 32 din 14.11.2012 și nu a fost contestată, generând drepturi și obligații identice celor izvorâte din filiația firească, potrivit art. 58 alin. (1) din Codul familiei. Dimpotrivă, instanța reține că pârâtul a insistat el însuși să fie înscris în certificatul de naștere al copilului în calitate de tată, asumându-și astfel în mod voluntar întregul conținut al raportului de filiație, pentru ca ulterior să se dezintereseze complet de copil.

Instanța consideră necesar să se pronunțe în mod distinct asupra împrejurării că, din declarațiile ambilor minori, rezultă că aceștia asociază decăderea pârâtului din drepturile părintești cu posibilitatea de a se stabili împreună cu mama lor în Italia, iar cererea de chemare în judecată invocă refuzul pârâtului de a-și exprima acordul necesar perfectării actelor copiilor. Instanța reține că decăderea din drepturile părintești nu poate fi dispusă cu scopul de a înlătura o cerință administrativă ori de a facilita demersuri legate de deplasarea copiilor, motivele de fapt urmând a fi verificate în mod autonom. Or, în prezenta cauză, temeiurile decăderii se regăsesc independent de acest aspect, fiind întemeiate pe absența totală și prelungită a pârâtului din viața copiilor, pe lipsa oricărei contribuții la creșterea, educarea și întreținerea acestora, precum și pe antecedentele de violență fizică exercitată asupra minorului Roșca *****. Este de reținut, în acest sens, că minorul Roșca ***** a declarat expres că își menține poziția privind decăderea pârâtului din drepturile părintești chiar și în ipoteza în care acesta ar consimți la deplasarea copiilor, ceea ce demonstrează că opțiunea copilului nu este determinată de considerente de ordin practic, ci de absența oricărei legături afective cu tatăl său.

Raportând circumstanțele de fapt constatate la normele de drept citate, instanța de judecată consideră că în prezenta cauză sunt întrunite temeiurile legale pentru decăderea pârâtului Roșca Igor din drepturile părintești asupra copiilor minori Roșca ***** și Roșca *****.

Astfel, sub aspectul temeiului prevăzut de art. 67 lit. a) din Codul familiei, instanța constată că pârâtul s-a eschivat sistematic de la exercitarea obligațiilor părintești în ansamblul lor, nu a participat la creșterea și educarea copiilor, nu a menținut legături cu aceștia, nu a manifestat interes față de necesitățile și dezvoltarea lor și nu a întreprins nicio acțiune reală pentru păstrarea relației părinte-copil, deși nu a fost împiedicat în acest sens. Instanța reține că, deși în privința pârâtului nu a fost stabilită prin hotărâre judecătorească sau prin acord obligația de plată a pensiei de întreținere, obligația de întreținere a copiilor minori decurge direct din art. 74 alin. (1) din Codul familiei și subzistă independent de existența unui titlu, iar din probele administrate rezultă că pârâtul nu a acordat copiilor nicio contribuție materială din momentul separării părților.

Sub aspectul temeiului prevăzut de art. 67 lit. d) din Codul familiei, instanța constată că pârâtul s-a comportat cu cruzime față de minorul Roșca *****, aplicând asupra acestuia violență fizică în mod repetat, aspect ce rezultă din declarațiile nemijlocite ale copilului, din declarațiile martorei Ciochină Ecaterina, care a asistat direct la aceste episoade, precum și din constatările consemnate în raportul nr. 67 din 12.06.2025. Instanța reține de asemenea că actele de violență exercitate de pârât

asupra reclamantei au avut loc în prezența copiilor minori, ceea ce constituie, potrivit art. 62 alin. (2) din Codul familiei, o formă de prejudiciere a sănătății psihice a acestora.

Sub aspectul temeiului prevăzut de art. 67 lit. h) din Codul familiei, instanța constată că menținerea legăturii formale de filiație și a drepturilor părintești ale pârâtului este contrară interesului superior al ambilor copii minori. Or, minorii nu prezintă niciun atașament față de pârât, atitudinea lor față de acesta fiind marcată de distanțare emoțională, iar în cazul minorului Roșca *****, de o suferință emoțională persistentă, asociată cu amintirile violenței suferite. Minorul Roșca ***** și-a exprimat în mod ferm și consecvent opțiunea de a nu relua nicio relație cu pârâtul, opinie care, potrivit art. 54 din Codul familiei și art. 12 din Convenția cu privire la drepturile copilului, urmează a fi luată în considerare ținând cont de vârsta de 13 ani și de gradul de maturitate al copilului. Minora Roșca ***** nu îl cunoaște pe pârât ca figură paternă, iar reprezentarea sa despre familie nu îl include în niciun fel. În aceste condiții, menținerea drepturilor părintești ale pârâtului nu ar servi decât la perpetuarea unei legături juridice lipsite de orice conținut real, susceptibilă să genereze impedimente în exercitarea drepturilor copiilor, fără vreun beneficiu corespunzător pentru aceștia.

Aplicând testul stabilit prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 19 din 06.06.2017, instanța constată, în primul rând, că pârâtul a săvârșit abateri grave în privința persoanei copiilor, constând în aplicarea violenței fizice asupra minorului Roșca *****, în exercitarea violenței asupra mamei în prezența ambilor copii, în consumul abuziv de alcool în mediul familial și în abandonarea completă a îndatoririlor părintești pe o perioadă îndelungată. În al doilea rând, instanța constată că aplicarea măsurii decăderii din drepturile părintești corespunde interesului superior al copiilor, aceștia dezvoltându-se în prezent într-un mediu stabil și sigur, în care pârâtul nu are nicio prezență, iar restabilirea forțată ori menținerea formală a legăturii cu acesta ar fi susceptibilă să amplifice trăirile de insecuritate, teamă și respingere deja existente în privința minorului Roșca *****.

Prin urmare, cumulul circumstanțelor constatate, coroborate cu declarațiile minorilor, ale pedagogului și ale martorei, cu avizul autorității tutelare teritoriale și cu celelalte probe administrate în cauză, demonstrează întrunirea temeiurilor prevăzute de art. 67 lit. a), d) și h) din Codul familiei pentru decăderea pârâtului Roșca Igor din drepturile părintești față de copiii minori Roșca ***** și Roșca *****, motiv pentru care acțiunea, în această parte, urmează a fi admisă.

Totodată, instanța subliniază că decăderea din drepturile părintești are ca efect încetarea drepturilor părintești ale pârâtului față de copiii minori, fără a-l exonera de obligația legală de întreținere a acestora, iar restabilirea în drepturile părintești poate avea loc numai în condițiile prevăzute de art. 70 din Codul familiei.

**6. Referitor la cerința cu privire la cheltuielile de judecată sub formă de taxă de stat și cheltuieli suportate la ASP**

În privința cheltuielilor de judecată, este de reținut că potrivit art. 94 alin. (1) CPC, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului*.

Potrivit art. 96 alin. (1) CPC, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile*.

Potrivit art.83 al.(1) CPC, *taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.*

Cu privire la cerința reclamantului privind încasarea de la pârât a cheltuielilor de judecată sub formă de taxa de stat, instanța constată că, potrivit Ordinului de încasare a numerarului seria A 00 1094 8103 5843 din 05.08.2025 (f.d. 5), reclamantul a achitat taxa de stat în cuantum de 250,00 lei.

În aceste circumstanțe, instanța reține că reclamantul are dreptul la compensarea sumei achitate cu titlu de taxă de stat. Prin urmare, cerința privind încasarea de la pârât a cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat în cuantum de 250,00 lei este întemeiată și urmează a fi admisă.

Totodată, reclamantul solicită compensarea cheltuielilor de judecată suportate, reprezentate de costurile aferente interpelării adresate Agenției Servicii Publice, în sumă de 180,00 lei.

În acest sens, instanța reține că urmează a fi încasată de la pârât în beneficiul reclamantului suma de 180,00 lei, suportată pentru obținerea informației de la Agenția Servicii Publice privind domiciliul pârâtului.

Or, potrivit art. 90 lit. f) din Codul de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte și alte cheltuieli necesare suportate de participanții la proces.

**7. Referitor la cerința cu privire la cheltuielile de judecată sub formă de cheltuieli de asistență juridică**

Potrivit bonurilor de plată seria DAA nr. 68620240 din 18.04.2025 și seria DAA nr. 68620243 din 14.05.2025, prezentate la depunerea cererii de chemare în judecată, se confirmă că reclamanta a achitat pentru servicii de asistență juridică sumele de 9.750,00 lei și, respectiv, 19.380,00 lei, în total 29.130,00 lei.

În conformitate cu art. 41 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, pentru ca cheltuielile de reprezentare juridică să fie incluse în suma acordată, acestea trebuie să fie reale, necesare și rezonabile ca mărime (cauza *Nilsen și Johnsen v. Norvegia*).

Din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului rezultă că cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie efectiv suportate, necesare și proporționale, iar partea care solicită compensarea acestora trebuie să prezinte dovezi relevante, precum: dovada achitării onorariilor avocaților (ordine de plată sau bonuri de plată) și o listă detaliată a lucrărilor efectuate de avocat, cu indicarea timpului și tarifului aferent.

Analizând activitatea avocatului în raport cu durata examinării cauzei, numărul actelor procesuale întocmite, aportul acestuia la soluționarea litigiului, precum și complexitatea cauzei și faptul că acțiunea a fost admisă parțial, instanța apreciază că cheltuielile de asistență juridică sunt reale, necesare și rezonabile doar în parte.

În aceste circumstanțe, instanța consideră justificată compensarea cheltuielilor de asistență juridică în cuantum de 15.000,00 lei, urmând ca diferența de 14.130,00 lei să fie respinsă ca neîntemeiată. Totodată, potrivit normelor Codului de procedură civilă, cheltuielile de asistență juridică se compensează în măsura în care sunt dovedite ca fiind reale, necesare și rezonabile.

De asemenea, potrivit pct. 5 al Recomandării privind onorariile avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobată prin decizia nr. 2 din 30.03.2012 a Consiliului Uniunii Avocaților din Republica Moldova, avocații trebuie să informeze clienții că hotărârile instanței nu influențează cuantumul onorariilor convenite, ci doar suma ce poate fi compensată de partea adversă.

**Legile de care s-a călăuzit instanța:** art. art. 94, 238, 241 Cod de procedură civilă, art. art. 58, 67, 68, 70 Codul Familiei

**Instanța de Judecată, în numele Legii**

**H O T Ă R Ă Ș T E**

1. Se admite parțial acțiunea.

2. Se decade **Igor Roșca,** din drepturile părintești faţă de copiii minori ***** **Roșca**, IDNP 2012500196787, născut/ă la data de ***** și ***** **Roșca**, IDNP 2017500075481, născut/ă la data de *****.
***3.*** Restabilirea în drepturile părintești ale pârâtului **Igor Roșca** poate avea loc în condițiile art. 70 din Codul familiei.
4. Copia hotărârii se expediază Organului de Stare Civilă Ungheni, în termen de trei zile după rămânerea definitivă.
5. Se încasează din contul pârâtului Igor Roșca în beneficiul reclamantei Aneta Roșca cheltuieli de judecată compuse din taxa de stat **250,00 MDL,** cheltuieli suportate la ASP în mărime de **180,00 MDL,** cheltuieli pentru asistența juridică în mărime de **15.000,00 MDL**, în total suma de **15.430,00 (cincisprezece mii patru sute treizeci,00) MDL.**
6. Hotărârea urmează a fi executată benevol, în termen de cel mult 15 zile de la data rămânerii definitive, iar în cazul neexecutării în termenul indicat, creditorul este în drept să solicite executarea silită în conformitate cu prevederile Codului de executare.
7. Se explică dreptul părţilor şi participanţilor la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.
8. Hotărârea poate fi atacată cu apel în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

**Preşedintele şedinţei, Judecătorul** **Mariana Stratan**

**Copia Hotărârii corespunde originalului**